

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE MEDI AMBIENT, I MEDI RURAL I MARÍ

4817 *Reial decret 186/2011, de 18 de febrer, pel qual es regula la qualificació sanitària de les ramaderies i explotacions d'animals de lídia i el moviment dels animals que hi pertanyen.*

Les ramaderies d'animals de lídia presenten característiques singulars que les diferencien de la resta d'explotacions de bestiar boví, especialment per la dificultat per al maneig que comporten els seus animals i la necessitat d'una actuació i atencions que, sense detriment de la necessària atenció sanitària, els evitin danys que puguin disminuir l'aptitud per a la lídia, deteriorar-ne l'aspecte extern, o modificar-ne el comportament.

Tant la brucel·losi com la tuberculosi bovina disposen de programes nacionals d'eradicació, que es presenten anualment davant la Comissió Europea per ser cofinançats d'acord amb la Decisió 2009/470/CE, del Consell, de 25 de maig de 2009, relativa a determinades despeses en el sector veterinari (versió codificada). En aquest sentit, el programa per a 2011 ha estat aprovat mitjançant la Decisió 2010/712/UE, de la Comissió, de 23 de novembre de 2010, per la qual s'aproven els programes anuals i plurianuals i la contribució financera de la Unió per a l'eradicació, el control i la vigilància de determinades malalties dels animals i zoonosi, presentats pels estats membres per a 2011 i anys successius.

Les ramaderies de lídia es van introduir de mica en mica dins dels programes nacionals, amb determinades peculiaritats respecte de la resta de sectors productius, que va preveure el Reial decret 1939/2004, de 27 de setembre, pel qual es regula la qualificació sanitària de les ramaderies d'animals de lídia i el moviment dels animals que hi pertanyen.

L'evolució dels indicadors epidemiològics davant d'aquestes malalties ha estat favorable des de l'any 2005 a escala global si es consideren tots els sectors productius. Això fa que hi hagi regions que han assolit l'eradicació d'aquestes malalties o que estiguin a punt d'aconseguir-ho, fet que possibilitarà en el futur que la Unió Europea les pugui declarar oficialment lliures.

Per tot això es fa necessari mantenir determinades normes específiques per a la qualificació de les explotacions respecte de la tuberculosi i brucel·losi bovines, la qual ha de determinar el moviment d'aquest tipus de bestiar, sempre que no comprometin l'evolució de la lluita contra la malaltia i puguin afectar la resta de sectors productius i la situació global del país. En aquest sentit, i respecte de la leucosi enzoòtica bovina, no és procedent realitzar cap especificació, atès que Espanya gaudeix de l'estatut d'Estat oficialment indemne, tal com recull la Decisió 2003/467/CE, de la Comissió, de 23 de juny de 2003, per la qual s'estableix l'estatut de determinats estats membres i regions d'estats membres oficialment indemnes de tuberculosi, brucel·losi i leucosi enzoòtica bovina en relació amb ramats bovins, de tal manera que les actuacions sobre això són les que preveu el Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre, pel qual es regulen els programes nacionals d'eradicació de les malalties dels animals. Esgotat el 30 de juny de 2009, ja no és procedent establir un règim transitori per al moviment d'animals que no han reaccionat positivament des d'espectacles taurins.

Si bé constitueix un important tret diferencial d'aquest tipus d'explotació el seu sistema de producció i de maneig, en l'actualitat no es pot excloure el contacte amb altres animals, per la qual cosa el seu aïllament com a unitats epizootiològiques està compromès. Aquest fet es dona, fins i tot, entre les subpoblacions d'una mateixa ramaderia si estan situades en diferents localitzacions geogràfiques amb diferents situacions sanitàries i ecològiques. Així, determinats moviments entre les diferents unitats de la ramaderia poden suposar un risc elevat per al manteniment i la difusió d'aquestes malalties.

D'altra banda, en el transport d'animals de lídia és aplicable el Reglament (CE) núm. 1/2005, del Consell, de 22 de desembre de 2004, relatiu a la protecció dels animals durant el transport i les operacions connexes i pel qual es modifiquen les directives 64/432/CEE i 93/119/CE i el Reglament (CE) núm. 1255/97.

Atesa l'entitat dels canvis sobre el règim projectat en el Reial decret 1939/2004, de 27 de setembre, s'elabora una nova norma en nom de la necessària seguretat jurídica.

En atenció al caràcter marcadament tècnic d'aquesta regulació bàsica, n'és procedent l'aprovació mitjançant una norma amb rang de Reial decret.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats representatives del sector afectat.

Aquest Reial decret es dicta en desplegament de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, d'acord amb el que preveu la disposició final cinquena.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 de febrer de 2011,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte regular la qualificació sanitària de les ramaderies i explotacions d'animals de lídia i el moviment dels animals que hi pertanyen, el qual tingui lloc des d'explotacions o entre o cap aquestes o altres centres o llocs adaptats a la situació epizootiològica de la brucel·losi i la tuberculosi bovina. Aquesta regulació és aplicable a tot el territori nacional.

Article 2. *Definicions.*

1. Als efectes d'aquest Reial decret són aplicables les definicions que contenen l'article 3 de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, i l'article 2 del Reial decret 2129/2008, de 26 de desembre, pel qual s'estableix el Programa nacional de conservació, millora i foment de les races ramaderes.

2. Així mateix, als efectes d'aquesta norma, s'entén per:

a) Animals de lídia: els animals pertanyents a la raça bovina de lídia, inscrits en el llibre genealògic corresponent a la raça esmentada.

b) Titular d'explotació d'animals de lídia: qualsevol persona, física o jurídica, propietària o responsable dels animals, fins i tot amb caràcter temporal.

c) Ramaderia d'animals de lídia: unitat productiva que pot estar constituïda per una o diverses explotacions d'animals de lídia. En aquest últim cas, en cadascuna d'elles s'ha de realitzar una fase concreta del procés productiu, excepte en les explotacions mixtes, i han d'estar ubicades en territoris físicament separats de manera que s'impedeixi el contacte entre animals de les diferents explotacions.

d) Explotació d'animals de lídia: qualsevol instal·lació, construcció o, en el cas de la cria a l'aire lliure, qualsevol lloc on es tinguin, es criïn o es manegin o s'exposin al públic animals de lídia, amb finalitats lucratives o sense, incloses les instal·lacions dels operadors comercials i els centres de concentració. No obstant això, s'entenen exclosos els escorxadors i altres llocs on es realitzi el sacrifici d'animals i els centres on es portin a terme espectacles o festejos taurins.

En cas que una ramaderia estigui composta de diverses explotacions d'animals de lídia, aquestes es poden classificar com a:

1r Explotació de reproductors o cria de lídia: unitat o unitats productives d'una ramaderia, els efectius de les quals es dediquen a la reproducció d'animals de lídia. Hi

estan inclosos les femelles i els mascles reproductors, els esquellers, i les cries fins que són separades de les mares, i també s'hi poden incloure mascles i femelles de recria.

2n Explotació d'animals per a lídia: unitat o unitats productives de la ramaderia, en la qual hi ha els mascles des que són separats de les mares fins que són aptes per ser lidiats, i l'origen dels quals és exclusivament el ramat de reproductors o la recria de la mateixa ramaderia. S'hi inclouen els esquellers que es destinin exclusivament al maneig dels animals per a lídia, i s'hi poden incloure, així mateix, femelles destinades només a participar en festejos o espectacles taurins.

3r Explotació mixta d'animals de lídia: aquella on es realitzen totes les fases del procés productiu del bestiar de lídia, i s'utilitzen les mateixes instal·lacions de maneig, tant per als animals reproductors o de recria, esquellers i animals per a lídia, o aquella on el grau de separació existent entre els animals reproductors o de recria i els animals per a lídia no permet, segons el parer de l'autoritat competent, l'autorització com a explotacions diferents.

e) Explotació d'esquellers: explotació constituïda exclusivament per esquellers, destinats a prestar serveis per al maneig d'animals de lídia en places de toros i instal·lacions annexes a aquestes places o altres llocs autoritzats per fer-hi festejos o espectacles taurins.

f) Centre de concentració de lídia: l'explotació composta per mascles de lídia, esquellers, i, si s'escau, per femelles, destinats a la lídia o sacrifici en escorxador, i que procedeixen de la mateixa ramaderia o de diferents ramaderies d'animals de lídia. No es consideren centres de concentració les places de toros i instal·lacions annexes a aquestes places.

g) Esquellers: els bovins utilitzats per al maneig dels animals de lídia, siguin bovins de raça Simmental negre, Simmental, morutxa o altres races pures bovines, o els seus encreuaments.

h) Mascles de lídia: els mascles el destí dels quals sigui la plaça de toros o instal·lacions annexes a aquesta plaça o altres recintes taurins, per participar en espectacles o festejos taurins o altres activitats taurines.

i) Espectacles o festejos taurins: els que defineix com a tals l'article 25 del Reglament d'espectacles taurins aprovat pel Reial decret 145/1996, de 2 de febrer.

j) Explotacions del tipus B2 positiu: les que, sense haver assolit encara la qualificació d'indemne o oficialment indemne de brucel·losi bovina, almenys un animal, susceptible per la seva edat de ser examinat, no hagi estat sotmès a alguna de les proves diagnòstiques que preveu l'annex I o bé hi hagi resultat positiu.

k) Explotacions del tipus B3: les explotacions indemnes de brucel·losi segons el que estableix l'annex I.

l) Explotacions del tipus B4: les explotacions oficialment indemnes de brucel·losi, segons el que estableix l'annex I.

ll) Explotacions del tipus T2 positiu: les que, sense haver assolit encara la qualificació d'oficialment indemne de tuberculosi bovina, almenys un animal, susceptible per la seva edat de ser examinat, no hagi estat sotmès a alguna de les proves diagnòstiques que preveu l'annex II o bé hi hagi resultat positiu.

m) Explotacions del tipus T3: les oficialment indemnes de tuberculosi, segons el que estableix l'annex II.

n) Llatzeret: espai físic delimitat dins d'una explotació, identificat de manera clara i visible, destinat a allotjar determinats bovins de lídia que preveu aquest Reial decret, que en permet l'aïllament rigorós i la separació de la resta d'animals de l'explotació.

ñ) Instal·lacions de maneig: estructures funcionals de caràcter permanent per a la realització de les actuacions que preveu aquest Reial decret, adequades en quantitat i qualitat per a cada explotació i adaptades de manera que s'hi minimitzin els riscos d'accidents tant per a les persones actuant com per als animals. La idoneïtat d'aquestes instal·lacions l'ha de verificar l'autoritat competent.

o) Cicle firal: sèrie de festejos o espectacles taurins programats amb motiu d'una celebració festiva o lúdica o d'altres fets.

p) Autoritat competent: els òrgans competents de les comunitats autònomes o de les ciutats de Ceuta i Melilla, i el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí per als intercanvis amb tercers països.

CAPÍTOL II

Règim sanitari

Article 3. *Requisits de les explotacions d'animals de lídia.*

1. Totes les explotacions d'animals de lídia han de disposar d'instal·lacions suficients i apropiades que permetin un maneig adequat del bestiar i la realització de les proves sanitàries que estableix aquest Reial decret, amb l'objectiu de minimitzar els riscos per a les persones i per als animals.

Així mateix, les explotacions d'animals per a lídia o les explotacions mixtes han de disposar d'un llatzeret. Per qüestions zootècniques i de maneig, el llatzeret pot canviar d'ubicació dins de l'explotació, es pot ampliar, reduir o subdividir en diversos espais físics, amb la prèvia comunicació a l'autoritat competent. La idoneïtat del llatzeret l'ha de verificar, si s'escau, l'autoritat competent esmentada.

2. L'autorització de diferents explotacions d'una ramaderia, als efectes sanitaris que preveu aquesta norma, correspon a l'autoritat competent, i sempre és a sol·licitud del seu titular o titulars. Per a això, els animals de lídia de les diferents explotacions han d'estar físicament separats en diferents instal·lacions. En el cas d'explotacions d'una ramaderia ubicades en diferents comunitats autònomes, és preceptiu l'informe favorable de cada comunitat autònoma perquè aquestes explotacions es puguin agrupar en la mateixa ramaderia, i ha de quedar reflectida, a la base de dades oficial, la pertinença de cada explotació a la mateixa ramaderia.

Article 4. *Maneig de mascles de lídia.*

En el cas d'explotacions mixtes d'animals de lídia, s'han de complir els requisits següents respecte dels mascles de lídia, sense perjudici del que preveuen els annexos I i II, per incorporar-los al nucli d'animals reproductors o de cria:

a) Mai no han d'estar en contacte amb els animals reproductors o de cria de l'explotació, excepte els supòsits que preveu expressament aquest Reial decret.

b) No han de compartir simultàniament pastures amb els animals de l'explotació esmentada.

c) Han d'estar ubicats, dins de l'explotació, en territoris físicament separats dels que corresponguin als de reproductors o de cria, de tal manera que s'hi impedeixi tot contacte físic entre aquests i els animals per a lídia.

Article 5. *Qualificació o estatut sanitari.*

1. La qualificació o l'estatut sanitari d'una ramaderia es deriva de les qualificacions o estatuts sanitaris de les explotacions que la formen, i si aquests són diferents, la ramaderia té la qualificació o l'estatut del rang sanitari més baix.

No obstant això, en ramaderies formades per diferents explotacions, l'autoritat competent pot mantenir un estatut sanitari més elevat en una explotació de la ramaderia a sol·licitud del titular, sempre que l'explotació o explotacions d'estatut sanitari més baix tinguin la qualificació suspesa o retirada o sigui una explotació T2 positiva, per aparició d'animals positius en alguna de les proves que preveu l'annex II, i s'apliqui sobre l'explotació que pretengui mantenir la qualificació més elevada una prova de diagnòstic oficial amb resultat negatiu. Les proves en l'explotació que pretengui mantenir una qualificació més elevada s'han de realitzar amb posterioritat a l'aparició dels animals positius en l'altra explotació de la mateixa ramaderia.

2. La qualificació sanitària d'una ramaderia o explotació, així com el seu manteniment, suspensió o retirada, respecte de la brucel·losi i la tuberculosi bovines, es regeix pel que disposen els annexos I i II respectivament, en el marc de l'execució, en cada comunitat autònoma, dels programes nacionals d'eradicació de les dites malalties dels animals.

3. Correspon a l'autoritat competent en l'àmbit de la qual s'ubiqui l'explotació el control i, si s'escau, la realització de les proves sanitàries de caràcter obligatori, en el moment que la dita autoritat ho disposi. Per a la validesa als efectes de qualificació no han de transcórrer més de trenta dies, excepte en casos excepcionals autoritzats per l'autoritat competent esmentada, des que s'inicien les proves en una explotació fins que s'acaben en la mateixa explotació. En cas que les proves sanitàries no es facin en el mateix període de temps en les explotacions que pertanyen a la mateixa ramaderia, no s'han de permetre moviments entre tals explotacions fins que no s'hagin completat les proves a totes.

Així mateix, la validesa del resultat de les proves als efectes de moviment d'animals ha de ser d'un màxim de trenta dies des de la realització de la prova a cada animal, excepte en el cas de la tuberculosi, en què es pot ampliar aquesta validesa a quaranta-cinc dies.

4. Així mateix, les proves per a l'obtenció, el manteniment o la recuperació de les qualificacions o estatuts sanitaris d'una explotació s'han de fer, obligatòriament, dins dels intervals i amb la freqüència que estableix la normativa vigent per a l'espècie bovina, dins dels programes nacionals d'eradicació de les malalties dels animals. L'execució en una explotació de les proves abans esmentades s'ha de fer, com a màxim, en un termini de dotze mesos, excepte en les explotacions no qualificades, en què no pot excedir els vuit mesos.

Quan la investigació sobre una ramaderia o explotació es prolongui més enllà dels terminis esmentats en aquest apartat, les proves no es consideren vàlides ni per a la qualificació de l'explotació ni per al manteniment de la qualificació.

5. Una vegada realitzades les proves esmentades amb resultat favorable, s'ha de considerar l'explotació amb la qualificació sanitària que li correspongui respecte de la malaltia investigada, sense perjudici del que estableix l'apartat 1. La qualificació sanitària resultant l'ha d'acreditar l'autoritat competent. Aquesta qualificació és efectiva per al moviment nacional, intracomunitari o a tercers països.

6. En els moviments d'animals que preveu aquest Reial decret, s'ha de fer constar en el certificat oficial de moviment que preveu l'article 50 de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, o com a documentació adjunta a aquest, la identificació dels animals objecte de moviment i, en tot cas, la qualificació vigent o estatut sanitari de l'explotació el dia de l'emissió del certificat.

Article 6. *Sospita i confirmació de la malaltia.*

1. Quan en una explotació hi hagi un animal sospitós de tuberculosi o brucel·losi, els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'adoptar les mesures oportunes perquè en el termini més breu possible es duguin a terme les investigacions oficials encaminades a confirmar la presència o l'absència de la malaltia esmentada. De la mateixa manera s'ha d'actuar davant l'aparició d'animals amb lesions compatibles de tuberculosi després del sacrifici en escorxador o plaça de toros o de troballes de necròpsia. A l'espera del resultat d'aquestes investigacions, les autoritats competents han d'ordenar, com a mínim:

- a) La posada sota vigilància oficial de l'explotació.
- b) La prohibició de tot moviment cap a l'explotació esmentada o a partir d'aquesta explotació, llevat dels moviments d'animals següents:

1r A escorxador per a sacrifici immediat.

2n Si la sospita es dona en un o diversos animals d'una explotació de reproductors o de cria, la resta dels animals de l'explotació esmentada no sospitosos es poden moure amb destinació a l'explotació d'animals per a lídia de la mateixa ramaderia, si bé en aquest últim cas el seu destí posterior, així com el de la resta d'animals de l'explotació de lídia, només pot ser el sacrifici directe en escorxador o el seu destí a una única plaça de toros o

instal·lacions annexes a aquesta plaça o altres recintes taurins, per a la participació en festejos o espectacles taurins i sacrifici.

3r Si la sospita es dóna en un o diversos animals d'una explotació d'animals per a lídia, s'hi poden introduir animals de l'explotació de reproductors o cria de la mateixa ramaderia, i aquests i la resta d'animals de l'explotació, no sospitosos, també es poden moure amb destinació a una única plaça de toros o instal·lacions annexes a aquesta plaça o altres recintes taurins, per a la lídia.

c) L'aïllament dins de l'explotació dels animals sospitosos.

2. Les mesures que preveu l'apartat anterior només es poden aixecar quan es confirmi oficialment la inexistència de la malaltia a l'explotació afectada.

3. Quan, en ocasió de les proves sanitàries, s'obtingui un resultat positiu a la tuberculosi o brucel·losi bovina en una explotació, les autoritats competents han d'adoptar, almenys, les mesures següents:

a) L'animal o els animals positius han de ser sacrificats en la mateixa explotació o escorxador, en el termini més breu possible que, en tot cas, no pot excedir els quinze dies des que es confirmi el positiu i es comuniqui aquest fet al titular de l'explotació.

b) La resta d'animals de l'explotació, que no han reaccionat positivament, han de romandre immobilitzats fins que s'hagin practicat noves proves diagnòstiques, amb resultats favorables, d'acord amb la normativa vigent, a partir del sacrifici de l'últim animal positiu, si bé es permeten, com a excepció, els moviments següents:

1r Si el positiu es dóna en un o diversos animals d'una explotació de reproductors o cria, la resta dels animals d'aquesta explotació que no han reaccionat positivament es poden moure per ser sacrificats en escorxador, o amb destinació a l'explotació d'animals per a lídia de la mateixa ramaderia, si bé en aquest últim cas el seu destí posterior i el de la resta dels animals que hi convisquin només pot ser el seu sacrifici directe en escorxador, o a una única plaça de toros o instal·lacions annexes a aquesta plaça o altres recintes taurins, per ser lidiats i morts en un espectacle taurí, o en un altre cas sacrificats quan l'espectacle s'acabi.

2n Si el positiu es dóna en un o diversos animals d'una explotació d'animals per a lídia, s'hi poden introduir animals de l'explotació de reproductors o cria de la mateixa ramaderia, i aquests i la resta d'animals que no han reaccionat positivament es poden moure per a sacrifici directe en escorxador, o per a una única plaça de toros o instal·lacions annexes a aquesta plaça o altres recintes taurins, per ser lidiats i morts en un únic espectacle taurí, o en un altre cas sacrificats quan l'espectacle s'acabi.

CAPÍTOL III

Moviment dels animals de lídia

Article 7. Moviment en relació amb les explotacions de reproducció o cria i amb les explotacions mixtes d'animals de lídia.

1. Els únics moviments permesos des de les explotacions de reproducció o cria o des de les explotacions mixtes d'animals de lídia són els següents:

a) Els animals de les explotacions de reproducció o cria d'una ramaderia es poden moure lliurement amb destinació a les explotacions d'animals per a lídia o al nucli d'animals per a lídia de les explotacions mixtes d'animals de lídia de la mateixa ramaderia.

b) Els animals de les explotacions de reproducció o cria o de les explotacions mixtes d'animals de lídia d'una ramaderia qualificada com a T3, B4 i L3 es poden moure cap a escoles taurines, fires i exposicions, des d'on poden tornar a la seva explotació d'origen, sempre que, en els trenta dies anteriors al trasllat hagin superat, d'acord amb la normativa vigent, les proves diagnòstiques corresponents davant de la brucel·losi, si tenen

més de dotze mesos, i la tuberculosi, si tenen més de sis setmanes. Els animals han de tornar a la seva explotació d'origen en un termini no superior a trenta dies des de la realització de les proves prèvies al moviment. També se'n permet el moviment cap a escoles taurines o places de prova d'explotacions qualificades com a T3, B3 i L3.

c) A escorxador, plaça de toros o instal·lacions annexes a aquestes o altres recintes taurins per participar en festejos populars i a centres de concentració de lídia, sempre que el destí posterior dels animals sigui en tots els casos el sacrifici o mort.

d) Per a qualsevol altre destí, inclòs un centre d'engreix, el règim de moviments i els requisits aplicables són els que preveu aquest Reial decret, en funció de la qualificació o estatut sanitari de l'explotació esmentada.

2. Els únics moviments permesos cap a les explotacions de reproducció o cria o explotacions mixtes d'animals de lídia, sense perjudici del que preveuen els articles 8.1.g) i 9.c) per als mascles indultats, són els següents:

a) Des d'explotacions de reproductors o cria de la mateixa o diferent ramaderia, en funció de la qualificació o estatut sanitari de l'explotació de reproductors o cria d'origen, en els termes que preveuen el Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre, i els annexos d'aquest Reial decret. Les proves dins dels trenta dies previs als moviments són sempre necessàries si es tracta d'explotacions de diferents ramaderies. En el cas de pertànyer a la mateixa ramaderia, aquestes proves són necessàries per als moviments que tinguin com a origen una comarca o unitat veterinària local de prevalença superior a l'u per cent, d'acord amb el Programa nacional, excepte en el cas que preveu la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article, quan el destí és el nucli d'animals per a lídia d'una explotació mixta de la mateixa ramaderia.

b) Des d'explotacions d'animals per a lídia de la mateixa ramaderia, sempre que els animals que s'han de traslladar siguin mascles amb destinació a reproducció, i en un nombre zootècnicament adequat segons el parer de l'autoritat competent. Els animals seleccionats per romandre en l'explotació de reproducció o cria han de ser:

1r Aïllats de la resta dels animals en l'explotació d'animals per a lídia, i han de ser sotmesos, amb resultat negatiu, dins dels set dies previs al moviment, a proves de detecció de la tuberculosi i la brucel·losi bovines.

2n O, alternativament, han de ser aïllats de la resta dels animals en l'explotació de reproducció o cria de destí, i han de ser sotmesos, amb resultat negatiu, a proves de detecció de la tuberculosi i la brucel·losi bovines abans de barrejar-se amb els altres animals en la dita explotació. Aquestes proves s'han de realitzar en un termini no superior a set dies naturals des de l'arribada dels animals a l'explotació de reproducció o cria.

c) Des d'explotacions d'animals per a lídia de la mateixa ramaderia, sempre que es tracti de mascles d'una edat inferior a trenta-sis mesos, amb destinació a prova de jònecs en places de prova, corredors d'encalçament i abatuda o altres instal·lacions d'identica funció i característiques, sense que sigui necessària la realització de proves prèvies al moviment si els animals objecte de moviment han estat sotmesos a les proves de diagnòstic anuals. En cap cas s'han de barrejar amb els animals de l'explotació de reproducció o cria durant aquestes activitats, i han de tornar a la seva explotació d'origen en un termini no superior a les setanta-dues hores.

d) En el cas d'animals que participin en espectacles o festejos taurins populars, quan no hagin de ser sacrificats en finalitzar l'esdeveniment d'acord amb la normativa vigent de la comunitat autònoma de què es tracti, i sempre que es tracti d'animals procedents de ramaderies amb estatut T3, B4 o B3 i L3 que no hagin contactat amb animals d'estatut sanitari inferior, poden tornar a la seva explotació d'origen només si n'han romàs a fora per un temps inferior a setanta-dues hores.

Article 8. *Moviment en relació amb les explotacions d'animals per a lídia.*

1. Els únics moviments permesos des de les explotacions d'animals per a lídia són els següents:

a) A les explotacions de reproductors o cria o explotacions mixtes d'animals de lídia de la seva mateixa ramaderia, en les condicions que preveu l'article anterior o a una altra explotació d'animals per a lídia de la seva mateixa ramaderia seguint el cicle productiu, en les condicions que preveu l'article anterior.

b) Els animals de les explotacions per a lídia d'una ramaderia qualificada com a T3, B4 i L3 es poden moure cap a escoles taurines, fires i exposicions, des d'on poden tornar a la seva explotació d'origen, sempre que, en els trenta dies anteriors al trasllat hagin superat, d'acord amb la normativa vigent, les proves diagnòstiques corresponents davant de la brucel·losi, si tenen més de dotze mesos, i la tuberculosi, si tenen més de sis setmanes. Els animals han de retornar a la seva explotació d'origen en un termini no superior a trenta dies des de la realització de les proves prèvies al moviment. També se'n permet el moviment cap a escoles taurines o places de prova d'explotacions qualificades com a T3, B3 i L3.

c) A escorxador.

d) A centre d'engreix.

e) A un centre de concentració de lídia.

f) A plaça de toros o instal·lacions annexes a aquesta plaça o a altres recintes taurins.

Els animals considerats no aptes per a la lídia en el reconeixement previ, sobrers (no lidiats o no morts en un espectacle taurí), o els que no hagin pogut ser lidiats per haver-se suspès la corrida o espectacle taurí de què es tracti, només poden ser traslladats posteriorment a un dels destins següents:

1r La seva explotació d'origen d'animals per a lídia, sempre que aquesta sigui, almenys, del tipus T2 negatiu i B2 negatiu, on no es poden reintegrar amb la resta d'animals, i han de romandre en un llatzeret, fins a la posterior lídia o sacrifici. El titular ha de mantenir un registre actualitzat dels animals que manté en el llatzeret, i ha de comunicar aquestes dades sense demora als serveis veterinaris oficials. El termini per comunicar el retorn dels animals no lidiats a la unitat veterinària local d'origen dels animals no pot superar els dos dies hàbils.

2n Sacrifici en escorxador.

3r Un centre de concentració de lídia.

4t Altres recintes taurins per participar en festejos populars, sempre que el destí posterior dels animals sigui en tots els casos el sacrifici o mort.

g) En el supòsit de mascles indultats després de la lídia, també es poden destinar a una explotació de reproductors o cria o al nucli de reproductors o cria d'una explotació mixta de la mateixa ramaderia, per integrar-s'hi com a semental, si bé per a això:

1r El mascle que es pretengui traslladar, juntament amb l'animal o animals que s'utilitzin per al seu maneig, han d'haver estat sotmesos, amb resultat favorable, abans del trasllat, i una vegada que es consideri que l'estat clínic de l'animal és l'apropiat, a dues proves de detecció de tuberculosi, brucel·losi i leucosi enzoòtica bovina, d'entre les incloses, respectivament, en els annexos 1, 2 i 3 del Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre. Si alguna d'aquestes proves és desfavorable, els animals han de ser sacrificats en escorxador directament.

2n Alternativament, s'han de traslladar directament al llatzeret o un altre recinte o instal·lació dins de l'explotació que n'asseguri l'aïllament i, després d'arribar-hi, han de ser sotmesos amb resultat favorable a les proves esmentades, de la manera i en les condicions abans esmentades. Si alguna d'aquestes proves és desfavorable, l'animal o els animals s'han de mantenir aïllats fins a ser sacrificats en escorxador directament.

2. Els únics moviments permesos cap a les explotacions d'animals per a lídia, sense perjudici del que preveu el número 1r de la lletra f) de l'apartat anterior, són els següents:

- a) Des de l'explotació de reproductors o cria o explotació mixta d'animals de lídia de la mateixa ramaderia.
- b) Des d'altres explotacions d'animals per a lídia de la mateixa ramaderia, seguint el cicle productiu.

Article 9. *Moviments des dels centres de concentració de lídia.*

Els únics moviments permesos des dels centres de concentració de lídia són els següents:

- a) A escorxador.
- b) A plaça de toros o instal·lacions annexes a aquesta plaça. Els animals considerats no aptes per a la lídia en el reconeixement previ, sobrers (no lidiats o no morts en un espectacle taurí), o els que no hagin pogut ser lidiats per haver-se suspès la corrida o espectacle taurí de què es tracti, només poden ser traslladats posteriorment a un dels destins següents:

- 1r El seu sacrifici en escorxador.
- 2n Un centre de concentració de lídia, sempre que sigui, almenys, del tipus T2 negatiu i B2 negatiu.

- c) En el supòsit dels mascles indultats després de la lídia, també es poden destinar a una explotació de reproductors o cria o al nucli de reproductors o cria d'una explotació mixta de la mateixa ramaderia, per integrar-s'hi com a semental, si bé per a això:

1r El mascle que es pretengui traslladar, juntament amb l'animal o animals que s'utilitzin per al seu maneig, han d'haver estat sotmesos, amb resultat favorable, abans del trasllat, i una vegada que es consideri que l'estat clínic de l'animal és l'apropiat, a dues proves de detecció de tuberculosi, brucel·losi i leucosi enzoòtica bovina, d'entre les que inclouen, respectivament, els annexos 1, 2 i 3 del Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre. Si alguna d'aquestes proves és desfavorable, els animals han de ser sacrificats en escorxador directament.

2n Alternativament, s'han de traslladar directament al llatzeret o un altre recinte o instal·lació dins de l'explotació que n'asseguri l'aïllament, i després d'arribar-hi, han de ser sotmesos amb resultat favorable a les proves esmentades, de la manera i en les condicions abans esmentades. Si alguna d'aquestes proves és desfavorable, l'animal o els animals s'han de mantenir aïllats fins a ser sacrificats en escorxador directament.

Article 10. *Especialitats en el moviment d'animals de determinats ramats.*

1. Sense perjudici del que preveu aquest capítol, només es permeten els següents moviments dels animals d'explotacions dels tipus T2 positiu o B2 positiu:

- a) Per al seu sacrifici directe en escorxador, o
- b) Si es tracta d'animals de lídia, a una única plaça de toros o instal·lacions annexes a aquesta plaça o altres recintes taurins, per ser lidiats i morts en un espectacle taurí o festeig popular, o en un altre cas sacrificats immediatament després de la finalització de del dit espectacle o festeig popular. No obstant això, quan una explotació o centre de concentració tingui suspesa o retirada la qualificació sanitària, o bé s'hagi confirmat la presència de la malaltia, es pot autoritzar el retorn a la seva explotació o centre de concentració d'origen per a la seva posterior lídia o sacrifici d'aquests animals de lídia que no van reaccionar positivament, si resulten no aptes per a la lídia en el reconeixement previ, sobrers o indultats, o si se suspèn l'espectacle taurí o el festeig popular. Aquest retorn només pot ser autoritzat si tots els animals de lídia i els esquellers presents a la

plaça de toros, instal·lacions annexes o a l'espectacle taurí o festeig popular pertanyen a la mateixa ramaderia o centre de concentració.

2. Per al moviment d'animals procedents de ramaderies o explotacions dels tipus T3, B4 o B3, i oficialment lliures de leucosi bovina, no és necessari superar proves diagnòstiques prèvies en la ramaderia o explotacions d'origen, respecte de la brucel·losi i la tuberculosi bovines, a excepció dels supòsits que preveuen els articles 7 i 8, si bé:

a) En el cas d'animals reproductors i esquellers, el trasllat eventual no ha de modificar l'obligació de les proves diagnòstiques obligatòries, com a conseqüència de l'execució en l'any de què es tracti, dels programes nacionals d'eradicació de malalties dels animals, ni han de modificar ni invalidar els períodes de temps màxims entre dues proves consecutives.

b) Els animals que participen en espectacles o festejos taurins populars, en les comunitats autònomes les regulacions de les quals permeten que se celebrin sense obligar al sacrifici d'aquests animals en finalitzar l'esdeveniment, tenen una freqüència especial de revisions diagnòstiques atès el seu peculiar règim de moviments. S'han de sotmetre a un mínim de dues proves a l'any, respecte de la tuberculosi i la brucel·losi bovina, l'una dins del primer semestre de l'any i l'altra dins del segon semestre, d'entre les compreses, respectivament, en els annexos 1 i 2 del Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre.

Article 11. *Disposicions comunes.*

1. Els animals d'explotacions amb la qualificació sanitària suspesa han de romandre immobilitzats mentre duri la suspensió, llevat que per l'autoritat competent se n'autoritzi la sortida per ser lidiats o sacrificats en un escorxador després de la celebració d'un festeig popular o sacrificats en altres instal·lacions autoritzades per realitzar el sacrifici.

2. Les autoritats competents han d'adoptar les mesures necessàries perquè es permeti el moviment directe a escorxador d'animals procedents de qualsevol tipus d'explotació, llevat que els òrgans esmentats hagin prohibit aquest moviment. No obstant això, aquestes autoritats poden exigir que es realitzin, amb caràcter previ, proves de detecció de brucel·losi, tuberculosi o leucosi enzoòtica bovines.

3. En tot cas, per al moviment d'animals amb destinació a centre d'engreix, és necessari que l'explotació sigui, almenys, del tipus B2 negativa i T2 negativa.

4. Per al moviment d'animals a altres estats membres o tercers països, amb destinació a la lídia, s'han de complir els requisits que exigeixen l'Estat o país de destí. Si no n'hi ha, els requisits són els següents:

a) Els animals han de procedir d'explotacions o ramaderies del tipus T3, B4 i oficialment indemnes de leucosi enzoòtica bovina.

b) Els moviments de mascles per a lídia des de places de toros o instal·lacions annexes a aquestes places a altres places de toros ubicades en altres estats membres o tercers països queden prohibits si des del primer pas per aquestes places o instal·lacions han transcorregut més de trenta dies, fins i tot en cas que, després d'aquesta estada en corrals, corralets o altres dependències annexes, hagin tornat a un llatzeret o a un centre de concentració de lídia.

5. Durant la realització de les proves sanitàries que preveu aquest Reial decret, els mascles de lídia més grans de vint-i-quatre mesos exceptuats de l'obligatorietat de les proves esmentades es poden traslladar a escorxador, plaça de toros o instal·lacions annexes a aquestes i a altres recintes taurins per participar en festejos populars, sempre que el destí posterior dels animals sigui, en tots els casos, el sacrifici o mort.

Article 12. *Règim especial de moviment i proves sanitàries dels esquellers.*

Els esquellers es consideren, a tots els efectes, animals d'explotació, i els seus moviments es regeixen pel que disposa el Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre, o per al moviment intracomunitari pel que preveu el Reial decret 1716/2000, de 13 d'octubre, amb les excepcions següents per al moviment en territori nacional:

1. Els d'exploracions d'animals de lídia: només es permet el moviment a plaça de toros o instal·lacions annexes a aquestes o altres recintes taurins en el cas de festejos taurins populars, quan acompanyin exclusivament animals de la mateixa explotació i no entrin en contacte amb animals d'una altra ramaderia. L'únic destí posterior d'aquests esquellers és el retorn a la pròpia explotació. Excepcionalment i amb la prèvia autorització de l'autoritat competent es pot autoritzar el moviment dels esquellers entre les diferents explotacions d'una mateixa ramaderia.

2. Els pertanyents a explotacions d'esquellers poden realitzar els moviments següents:

a) A places de toros o instal·lacions annexes a aquestes places o altres recintes taurins en el cas de festejos taurins populars. El destí posterior és una altra dependència d'entre les esmentades o l'explotació d'origen.

b) A escoles taurines o altres activitats taurines que se celebren sense sacrifici, fires i exposicions, des d'on poden tornar a l'explotació d'origen, sempre que, en els trenta dies anteriors al trasllat hagin superat, d'acord amb la normativa vigent, les proves diagnòstiques corresponents davant de la brucel·losi, si tenen més de dotze mesos, i la tuberculosi, si tenen més de sis setmanes. Els animals han de retornar a l'explotació d'origen en un termini no superior a trenta dies des de la realització de les proves prèvies al moviment.

3. Els d'exploracions d'animals de lídia s'han de sotmetre a les proves que estableixen els programes nacionals d'eradicació de les malalties dels animals, amb la mateixa freqüència que es realitzin en l'explotació a la qual pertanyin.

4. Sense perjudici del que disposa l'apartat 2, els pertanyents a explotacions d'esquellers s'han de sotmetre a tres proves a l'any, respecte de la tuberculosi i la brucel·losi bovina, una dins del primer trimestre de l'any, una altra dins del segon o tercer trimestre, i la tercera dins del quart trimestre, d'entre les que inclouen, respectivament, els annexos 1 i 2 del Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre.

5. En cas que els esquellers, durant la seva estada a la plaça de toros o instal·lacions annexes a aquesta plaça o en altres recintes taurins, hagin estat en contacte amb animals procedents d'explotacions amb inferior qualificació o estatut sanitari que el corresponent a l'explotació d'origen dels dits esquellers, per mantenir la qualificació o estatut d'aquesta és necessari que els esquellers siguin sotmesos, amb resultat negatiu, a proves de detecció de tuberculosi i brucel·losi dins dels trenta dies previs al retorn dels esquellers.

CAPÍTOL IV

Control i règim sancionador

Article 13. *Règim d'inspecció i control.*

És aplicable el règim d'inspecció i control que estableix la Llei 8/2003, de 24 d'abril.

Article 14. *Infraccions i sancions.*

En el cas d'incompliment del que disposa aquest Reial decret, és aplicable el règim d'infraccions i sancions que estableix la Llei 8/2003, de 24 d'abril, sense perjudici de les possibles responsabilitats civils, penals o d'un altre ordre que hi puguin concórrer.

Disposició addicional única. *Raça millorada en perill d'extinció.*

No obstant el que preveu aquest Reial decret, per a les races millorades de la raça de lídia que hagin estat declarades en perill d'extinció per la Comissió Nacional de Coordinació per a la Conservació, Millora i Foment de Races Ramaderes que preveu l'article 34 del Reial decret 2129/2008, de 26 de desembre, l'autoritat competent pot endarrerir el sacrifici obligatori dels animals que han reaccionat positivament pel temps necessari per obtenir-ne

el material genètic necessari per a la conservació de la raça millorada, sempre que això no suposi un risc per a la salut pública o la sanitat animal.

Les excepcions que s'autoritzin han de ser comunicades al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret 1939/2004, de 27 de setembre, pel qual es regula la qualificació sanitària de les ramaderies d'animals de lídia i el moviment d'animals que hi pertanyen.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic i títol competencial.*

Les normes d'aquest Reial decret tenen caràcter bàsic i es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.16a, segon incís, de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat. S'exceptua de l'anterior la regulació relativa a intercanvis amb tercers països que preveuen els articles 5.5 i 11.4, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.16a, primer incís, de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de sanitat exterior.

Disposició final segona. *Aplicació del Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre, pel qual es regulen els programes nacionals d'eradicació de malalties dels animals.*

En tot el que no preveu expressament aquest Reial decret és aplicable el Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre, pel qual es regulen els programes nacionals d'eradicació de malalties dels animals.

Disposició final tercera. *Facultat de modificació.*

Es faculta el ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí per modificar els annexos d'aquest Reial decret per a l'adaptació a la normativa comunitària.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 18 de febrer de 2011.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Medi Ambient,
i Medi Rural i Marí,
ROSA AGUILAR RIVERO

ANNEX I

Qualificació sanitària respecte de la brucel·losi bovina

1. *Explotació oficialment indemne de brucel·losi*

1.1 Es consideren explotacions oficialment indemnes de brucel·losi (del tipus B4) aquelles en què:

a) No hi hagi bovins que hagin estat vacunats contra la brucel·losi, amb excepció de les femelles vacunades, almenys, tres anys abans.

b) Tots els bovins hagin romàs exempts de signes clínics de brucel·losi durant, almenys, sis mesos.

c) Tots els sementals, les femelles reproductores, els esquellers i els mascles i femelles de cria, de més de dotze mesos, així com els mascles de lídia d'una edat superior a dotze mesos i inferior a vint-i-quatre mesos, hagin estat sotmesos, amb resultats negatius, d'acord amb la normativa vigent, a dues proves serològiques amb un interval de més de tres mesos i de menys de dotze mesos.

d) Tots els bovins que entrin a l'explotació procedeixin d'explotacions oficialment indemnes de brucel·losi i, llevat de les excepcions que preveu el capítol III d'aquest Reial decret, si es pretén introduir a l'explotació de reproductors o cria un semental o reproductor, des de l'explotació d'animals per a lídia del mateix ramat, o un mascle o una femella en una explotació d'animals per a lídia, en tots els casos de més de dotze mesos, l'animal ha de mostrar un títol brucel·lar inferior a 30 unitats internacionals aglutinants per mil·lilitre en una seroaglutinació o reaccionar negativament a qualsevol altra prova autoritzada, durant els trenta dies anteriors o els trenta dies posteriors a la data de la incorporació a l'explotació, i s'ha de mantenir aïllat en aquest últim cas en règim de quarantena mentre no es disposi dels resultats favorables a la prova.

1.2 El manteniment, la suspensió, la recuperació o la retirada de l'estatut d'explotació oficialment indemne de brucel·losi es regeix pel que disposa a aquest efecte l'annex I del Reial decret 1716/2000, de 13 d'octubre. No obstant això, per al manteniment del títol d'explotació d'animals per a lídia oficialment indemne, o per a la introducció en aquesta explotació de mascles de lídia, estan exceptuats de la realització de les proves els mascles de lídia que hagin assolit, almenys, l'edat de vint-i-quatre mesos i, en el cas d'explotacions que faci més de tres anys que estiguin qualificades com a B4, s'exceptuen de les proves tots els mascles de lídia, independentment de la seva edat. En cap cas s'aplica aquesta excepció als reproductors o toros indultats que es pretenguin utilitzar com a sementals.

2. *Explotació indemne de brucel·losi*

a) Una explotació es considera indemne de brucel·losi (del tipus B3) si compleix les condicions dels paràgrafs b), c) i d) de l'apartat 1 d'aquest annex, i si s'hi ha portat a terme la vacunació d'acord amb el que preveu a aquest efecte el Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre.

b) El manteniment, la suspensió, la recuperació o la retirada de l'estatut d'explotació indemne de brucel·losi es regeix pel que disposa a aquest efecte l'annex I del Reial decret 1716/2000, de 13 d'octubre. No obstant això, per al manteniment del títol de ramat d'animals per a lídia indemne, o per a la introducció en aquesta explotació de mascles de lídia, estan exceptuats de la realització de les proves els mascles de lídia que hagin assolit, almenys, l'edat de vint-i-quatre mesos i, en el cas d'explotacions que faci més de tres anys que estiguin qualificades com a B3, s'exceptuen de les proves tots els mascles de lídia, independentment de la seva edat. En cap cas s'aplica aquesta excepció als reproductors o toros indultats que es pretenguin utilitzar com a sementals.

3. Proves

Als efectes d'aquest annex, són proves serològiques les proves de seroaglutinació, de l'antigen brucel·lar amortit, de fixació del complement, de plasmoaglutinació, de l'anell efectuada amb plasma, de microaglutinació o la prova ELISA efectuada amb sang individual. S'accepta també tota altra prova de diagnòstic autoritzada d'acord amb la normativa vigent.

ANNEX II

Qualificació sanitària respecte de la tuberculosi bovina

1. Explotació oficialment indemne de tuberculosi

Es considera explotació oficialment indemne de tuberculosi bovina (del tipus T3) aquella en la qual:

- a) Tots els animals estiguin exempts de signes clínics de tuberculosi.
- b) Tots els sementals, les femelles reproductores, els esquellers (tant d'animals de lídia com d'altres races bovines) i els mascles i femelles de recria, de més de sis setmanes, així com els mascles de lídia d'una edat superior a sis setmanes i inferior a vint-i-quatre mesos, hagin donat resultats negatius en, almenys, dues proves intradèrmiques de la tuberculina oficials realitzades d'acord amb la normativa vigent: la primera prova, sis mesos després de l'eliminació de qualsevol infecció de l'explotació i, la segona, sis mesos després de l'anterior; o, en cas que l'explotació es compongui exclusivament d'animals procedents d'explotacions oficialment indemnes de tuberculosi, la primera prova s'ha de realitzar, almenys, seixanta dies després de la composició dels animals que formen l'explotació i la segona no és necessària.
- c) Després de la realització de la primera prova esmentada en el paràgraf b) anterior, no s'hagi introduït:

1r En l'explotació de reproductors o recria, a excepció del que disposa el capítol III d'aquest Reial decret, cap animal de més de sis setmanes que no hagi reaccionat negativament a una prova intradèrmica de la tuberculina realitzada i avaluada en els trenta dies anteriors o posteriors a la seva introducció en l'explotació; en aquest últim cas s'ha de mantenir aïllat en règim de quarantena mentre no es disposi dels resultats favorables a les proves esmentades.

2n En l'explotació d'animals per a lídia, a excepció del que disposa el capítol III d'aquest Reial decret, cap mascle o femella de més de sis setmanes, o cap mascle de lídia de més de sis setmanes i menys de vint-i-quatre mesos, que no hagi reaccionat negativament a una prova intradèrmica de la tuberculina realitzada i avaluada en els trenta dies següents a la seva introducció en el ramat; s'ha de mantenir aïllat l'animal en règim de quarantena mentre no es disposi dels resultats favorables a les proves esmentades.

d) Tots els animals que entrin a l'explotació procedeixen d'explotacions amb estatut d'oficialment indemne de tuberculosi i, a excepció del que disposa el capítol III d'aquest Reial decret, si es pretén introduir en l'explotació de reproductors o recria un semental o reproductor des de l'explotació d'animals per a lídia del mateix ramat, l'animal ha de ser sotmès després d'arribar-hi, i en el termini màxim de trenta dies, a una prova intradèrmica de la tuberculina; i s'ha de mantenir aïllat en règim de quarantena mentre no es disposi dels resultats favorables a la prova esmentada.

2. Variació de l'estatus

El manteniment, la suspensió, la recuperació o la retirada de l'estatut de ramat oficialment indemne de tuberculosi es regeix pel que disposa a aquest efecte l'annex I del Reial decret 1716/2000, de 13 d'octubre. No obstant això, per al manteniment del títol d'explotació d'animals per a lídia oficialment indemne, o per a la introducció en aquest de

mascles de lídia, estan exceptuats de la realització de les proves els mascles de lídia que hagin assolit, almenys, l'edat de vint-i-quatre mesos i, en el cas d'explotacions que faci més de tres anys que estiguin qualificades com a T3, s'exceptua de les proves tots els mascles de lídia més grans de dotze mesos, sense perjudici del que preveu el paràgraf següent. En cap cas s'aplica aquesta excepció als reproductors o toros indultats que es pretenguin utilitzar com a sementals.

En el seu lloc, s'ha de realitzar sobre aquestes explotacions un sistema de vigilància en escorxadors o places de toros sobre els animals sacrificats o morts, que consisteix en la presa de les mostres que preveu el segon paràgraf de l'apartat 1, de l'annex 1 del Reial decret 2611/1996, de 20 de desembre, per al seu examen i conreu. Les mostres han de ser trameses, en condicions adequades de conservació, als laboratoris oficials de les comunitats autònomes o, si s'escau, al laboratori nacional de referència. El nombre de mostres necessari per a la vigilància depèn del cens mitjà de l'explotació d'animals per a lídia, i ha de ser de tal manera que permeti la detecció de la malaltia per a una prevalença esperada del 20 per cent, amb un 95 per cent de confiança. Fins que aquest sistema de vigilància no estigui plenament implantat en aquestes explotacions, amb la conformitat de l'autoritat competent, no s'ha d'aplicar l'excepció que preveu el paràgraf anterior per als mascles de lídia més grans de dotze mesos.

3. Proves

Als efectes d'aquest annex, són proves de diagnòstic oficial la IDTB simple, la IDTB comparativa, l'interferó gamma i les proves per a identificació de l'agent. També s'accepta tota altra prova de diagnòstic oficial autoritzada d'acord amb la normativa vigent.